

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево браћо и сестре дана, препуњеног и испуњеног благодати Божијом. Дивних догађаја које данас прослављамо и којих се молитвено сећамо и Господа нашега прослављамо. Данас је још увек празник Вазнесења Господа Христа и празник Његовога Васкрсења. Свака недеља у години је посвећена Васкрсењу Христовоме, али четвртак прошли беше и празник Вазнесења Његова, са земље на небо. А данас браћо и сестре прослављамо један велики Сабор. Сабор Светих отаца, Првог васељенског Сабора, одржаног 325. године у Никеји. Који је утврдио и крунисао нашу Православну веру изражену у Символу вере, који ево 1700 година читамо, у свим нашим Црквама. То су ти Свети оци браћо и сестре, који су наследници Светих апостола, који су науку Христову примили од својих предака, али који су када се појавио опаки јеретик Арије, било је потребно да размотре и виде какво је то његово учење, и да формулишу право учење које је Господ предао људима. На томе Сабору био је тај јеретик Арије осуђен, а вера Православна утврђена.

И данас прослављамо још Свете словенске апостоле Кирила и Методија, просветитеље свих Словена, који су науку Христову пренели нама Словенима. И Србима и Русима, и Бугарима, и онима у Чехословачкој где су прво били отишли тамо у моравске земље, и они су проповедали исту ту науку, коју су Свети оци потврдили на Првом васељенском Сабору. Данас се њих сећамо и Богу благодаримо што нам је дао те Свете апостоле, просветитеље, који су нам оставили службу Божију на словенском језику, јер до тада Јеванђеље се проповедало само на три језика: на грчком, латинском и јеврејском.

Од тада почело је да се проповеда на свим језицима сходно ономе што је било када је Свети Дух сишао на апостоле, у дан свете Педесетице и апостоли почели да говоре разним језицима. И сви који су били у Јерусалиму, слушали су науку апостола Петра, где говори на језицима њима разумљивим. То је доказ био да Бог прима

све језике, да сваки језик је достојан да прославља име Божије.

Данас смо имали још једно велико славље. Имали смо рукоположење нашег архиђакона Дамјана у чин јеромонаха. То је велики благослов и велика благодат Божија браћо и сестре, Господ је једном приликом рекао својим ученицима: „Жетве је много а посленика је мало. Молите се Богу да изведе посленике на њиву своју“. Заиста овај свет данас, који је обухваћен разним заблудама, јересима, нарочито јересима екуменизма, има потребе за правим Пастирима, а њих је сваким даном све мање. Али ево Богу благодаримо што изроди нове жетеоце на њиву своју, јер је како рекосмо, жетве је много а посленика мало. Наш отац Дамјан који је постао слуга Божијег олтара, он ће бити један од тих наследника Светих апостола и Светих отаца, да проповеда исту истиниту веру коју су они проповедали, да благосиља народ Божији, да свршава Свете тајне и пре свега Свету Евхаристију, да приноси и да дели народу Свете тајне на спасење рода нашега.

Јер Господ је зато дошао на земљу браћо и сестре да људима дарује живот вечни. Данас се тако каже у Светом Јеванђељу, а шта је живот вечни? Да познају истинитог Бога Исуса Христа. То Богопознање је у ствари спасење наше. Ко не познаје правог истинскога Бога, он живи у мраку, тами и незнању и он не може да задобије оно што је Господ обећао свима људима, под условом да у њега верују. Данас многи прослављају браћо и сестре ову велику недељу, Недељу Светих отаца. Прослављају их песмом, устима и говорима. Али својом науком, својим делима, својим животима, они се дијаметрално разликују од учења и става Светих отаца.

А Господ је рекао: „Неће они који ми говоре Господе, Господе ући у Царство небеско, јер ови људи ме прослављају устима, а срце је њихово далеко од мене“. Тако и они који су се одвојили и удаљили са правог пута Светих отаца, са пута нашег Светога Саве, Владике Николаја и оца Јустина Ћелијског, они су данас у великој заблуди, опасности и они који за њима иду. Јер каже Господ: „Ако слепац

слепца води, обоје ће у јаму пасти“. Ми данас овде сабрани, нека би дао Бог свима нама снаге, духовне и телесне. Да останемо и истрајемо на путу Божијем. На путу Светих отаца, Светих апостола, на путу Светога Саве, да чувамо веру своју Православну, онакву какву су нам Свети Оци предали. Неупрљану, неизмењену, неискварену. Јер само та права чиста вера, са животом по тој вери, јер није довољно да кажемо верујемо, него треба та вера да доноси плодове, јер је вера без дела мртва, каже један Свети апостол.

Нека би Господ дао нама снаге да сачувамо и веру и да по тој вери нашој живимо, да би смо се удостојили када пођемо одавде, да се нађемо у Царству Христовоме, Царству небескоме, и да тамо са свима Светима и са Светим анђелима Божијим славимо Свету Тројицу, Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин.